

er Poster, der ikke ere saa lette at besætte, og det kunde som bemærket i Betænkningen, være tænkeligt, at man ikke var saa heldig at faae de bedste Mænd, som man kunde ønske at have, og i saa Fald var det godt, at man atter kunde afskedige en saadan Mand, men jeg vil dog henstille, om det ikke kunde være rigtigt at give Skibsinspektørerne Ud- sigt til kongelig Udnævnelse, efter at de havde virket i nogle Aar. Lillige vil jeg i det Hele taget meget tilraabe at lade være at nedsætte Ga- gerne for disse Poster. Det er Poster af en saa- dan Betydning, de Fordringer, der maa stilles til saadanne Mænd, ere saa store, at jeg tvivler om, at vi have overordentlig mange at vælge inellem her, og det gjælder selvfølgelig om at søge at faae de bedste. Det er sikkert, at disse Poster ville stille meget store Fordringer til Folks Duelighed og deres Evner i forskjellige Retninger, og man maa derfor virkelig give dem tilstrækkelig Løn for deres Tjeneste. Jeg tror, at det vil være over- maade urigtigt og feilt at lønne dem knapt; vi bør lønne dem saaledes, at man kan have Ud- sigt til at faae de dygtigste Kræfter, som kunne tilveie- bringes. I denne Sammenhæng vil jeg sige, at jeg ikke kan gaa ind paa det Vndringsforslag, der er stillet udenfor Betænkningen af 4 Med- lemmer af Udvalget til § 3, og som gaar ud paa, at den, der skal udnævnes til Skibsinspektør, skal have gjort et vist Antal Aars udenrigst Fart. Saadanne Sikringsbestemmelser ville lægge Admi- nistrationsindringer i Beten for med Frihed at kunne vælge de bedste. Det er slet ikke sagt, at den Mand, der har gjort det Antal Aars uden- rigst Fart, paa nogen Maade er stiftet til at være Skibsinspektør. Det kan godt være, at han er det, men det kan ogsaa godt være, at en Mand, uden at opfylde disse Regler, egner sig til at være det, og i saa Tilfælde bør Administrationen ikke være affaaeren fra at benytte ham. Det vil være vanskeligt at finde de rigtigste og bedste Kræfter, men Administrationen maa forbeholde sig at vælge med fuld Frihed. — Vn- dringsforslaget Nr. 7 staar i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorvidt Belastningen skal tages ind med under Tilhynet eller ikke. Jeg maa altsaa selvfølgelig modsætte mig det. — Vn- dringsforslaget under Nr. 8, har jeg ikke Noget at er- indre imod. — Om end det Samme ikke gjælder i fuldt Maal med Hensyn til Vndringsforslaget Nr. 10, har jeg dog Formodning om, at jeg vil kunne modtage det. Jeg tør ikke sige, om der skulde være Vanskeligheder ved Gjennemførelsen af at udelade et Skibsinspektørtilhyn i kortere eller længere Tid, naar det paagjældende Skib er op- taget i første eller dog en høiere Klasse i et af Indenrigsministeriet anerkjendt Klassifikationsfel- skab. Jeg skal imidlertid tage imod Vndrings- forslaget; da der i den Henseende er givet Mini- steriet megen Frihed, har jeg ikke nogen væsentlig Betænkning ved at gaa ind derpaa. — Med

Hensyn til Vndringsforslaget Nr. 11 vil jeg gjøre opmærksom paa, at det vistnok gaar ud fra den Forudsætning, at det er Skibsinspektøren selv, der har standset Skibet, for ellers kunde det jo være en Umulighed at afgive Kjendelse inden 24 Timer. Der er jo imidlertid ogsaa Mulighed for, at det er Politimesteren, der standser Skibet, og naar da Skibsinspektøren skal tilkaldes langvejs fra, kunne Forholdene jo under ugunstige Værfor- hold og Isforhold stille sig saaledes, at han ikke kan komme tilstede inden 24 Timer, og saa skal Skibet gaa. Jeg henstiller dette til det ærede Udvalgs Overveelse. — Vndringsforslaget Nr. 12 har jeg ingen Betænkning ved. — Det Samme gjælder Vndringsforslagene under Nr. 13 a. og b. — Heller ikke mod Vndringsforslaget Nr. 14 har jeg væsentlige Indvendinger at gjøre. — Af de efterfølgende Vndringsforslag foretrækker jeg rigtignok det under Nr. 16 af Udvalgets Mindretal. Jeg har ingen Mistanke om, at en dygtig og paalidelig Styrmænd skulde være fristet til at holde med Skibsføreren i det Tilfælde, at Mandflabet har Betænkning ved at følge med Skibet, fordi det enten ikke er stærkt eller vel- bygget. — Jeg er enig i Vndringsforslaget Nr. 17. Jeg maa derimod i fuldt Maal give den meget ærede Ordfører Ret i hans Udtalelser med Hensyn til den tilfattede Nedsættelse af Gebyrerne paa § 16. Naar man paalægger Folk slige vig- tige Pligter, maa man idetmindste give dem et Bedelag derfor, som holder dem skadesløs. Det er det Mindste, de kunne forlange, og det er for- resten ogsaa Noget, der kun vil have meget ringe finansiell Betydning. — Jeg ser ikke nogen væ- sentlig Grund til at udskyde Lovforslaget § 18. Det er ganske vist, at den faldt ud i Landsathinget væsentlig af theoretiske Grunde, og da det er en ganske rigtig Be- tragting, at man i det Hele ikke kan give udtømmende Regler for, hvorledes et Skib skal besættes, maa man indskrænke sig til at paalægge Skibsføreren Ansvar for det. Men jeg maa dog gjøre op- mærksom paa, at der her foreligger et Tilfælde af overordentlig stor Betydning, idet det er al- mindelig antaget, at en stor Del af de Ulykkes- tilfælde, der ske paa Søen paa Grund af feil Be- lastning, netop hidrøre fra Kornbelastningen, idet den har den farlige Beskaffenhed saa let at kunne forandre Stilling i Skibet. Vngsteligheden for denne Bevægelighed, om jeg saa maa sige, har givet sig Udtryk i den engelske Lov af 1876, og man er ikke i England bleven staaende derved, men har forrige Aar forandret og i høj Grad stærket denne Bestemmelse. Vi have ment her at kunne blive staaende ved det, som var den engelske Lovs første Bestemmelse. Det er altsaa en temmelig mild Fordring, man har stillet, og jeg tror ikke man bør gaa videre; men efter den Vigtighed, Kommissionen i sin Tid har tillagt denne Bestemmelse, og efter den udtrykkelige Be-